

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 16. Luce abutentes, Dei luce indignos esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](#)

tenebris inuoluti, mortuos, aut certè inter
umbras, se esse arbitrarentur.

§. XVI.

Luce abutentes, Dei luce indignos esse.
 Quid est hoc aliud, quām Deum bonis ad-
 esse, & à malis justissimè manum suam sub-
 ducere? Tantāne affectum quenquam ho-
 minem esse audacia, ut Domino suo toties
 rebellis fieret, & Dominum semper conni-
 uere oportebat? Apud Romanos, teste Gel-
 lio, ignem à Flaminis Dialis domo, nisi in
 sacrū, efferrī jus non erat. Et canones Apo-
 stolorum vetant, de Christianorū oleo lu-
 cernas Iudeorum, aut Gentilium incendi.
 Sic enim habet Canō septuagesimus: *Si qui*
Christianus oleum tulerit ad sacra Gentilium,
vel Synagogam Iudeorum, festis ipsorum diebus,
aut lucernas accēderit, de societate pellatur. A-
 pud Phœdrum etiam indignissimè factum
 putatur, quando

Phœdr.
l. 4. fab. 68.

Lucernam fur accendit ex arā Ionis,
Ipsūmque compilauit, ad lumen suum.

An non indignetur Deus, si de sole suo vi-
 deat acceptam lucem conuerti, non solum
 in usus profanissimos, sed etiam sacrilegos?
 An non meritò diem extinguat? facēinque
 illam auferat, in Creatoris laudes, nō in in-
jurias

juriā conditam ac lucentem? An Pharao,
cum asseclis suis, dignus erat, quem vel sol
aspiceret? vel qui purum diem ipse intue-
retur? Ieremiam Prophetam innocentissimū *Ierem.38.*
proceres, Sedeciae regis permisso, in fossam
regis filij demiserunt, in qua collo tenus de-
mersus est, in cœno, ut caput solum extaret.
Et alij reges, à quibus offensi sunt, eos in car-
ceres obscurissimos coniiciunt. Cur Deus
Aegyptios tam præfractos in hanc Tænari-
am caliginem non compiegisset, in qua, *una* *Sapi.17.*
catena tenebrarū omnes erant colligati: & lon-
ge noctis vinculis compediti tenebantur, in car-
cere, sine ferro reclusi? Enim uero potuit eos
etiam mittere in tenebras exteriores; quem-
admodum & Israëliticum populum suum
luce perfudit. Qua de cauſa Psaltes regius
DEVM ita alloquitur: *Cū sancto sanctus eris:* *Psalm.17.*
& cum viro innocentē innocens eris. Et cum
electo electus eris: & cum peruerso peruerteris.
Quoniam tu populum humilem saluum facies:
& oculos superborum humiliabis. Quis hæc ad
animum suum admittens, non malit, pro
Deo, quam contra DEVM stare, & pugnare?
pro quo ipse aër stat, & pugnat mundi ele-
menta? Usque adeò non justè duntaxat aër
intemperijs agitur; verum etiam ipsis nos

H 5 intem-

intemperijs erudit, vt tales erga Creatorem simus, quales volumus erga nos esse alias creatureas.

§. XVII.

Tenebrae Agyptiorum, tenebris peccatorum pares, & digne.

Et tamen sunt, qui malunt Aegyptios quam Hebræos, Pharaonem, quam Moysen imitari, ita quidam profundè cœci sunt, & sensibus omnibus obtenebrati. Ad quas tenebras disspellendas, idem Dauid orans ait:

Psal.17.31. Domine Deus meus, illumina tenebras meas.
Quæ utiq; non erant tam densæ, vt illæ Agyptiorum, & tamen à viro salutis amante timebantur, in exemplum eorum, qui cum sint in rebus ad virtutem pertinentibus noſtuæ, tamen se aquilis putant esse perspicaciores. Ad easdem hominibus fugiendas & detestandas, Aegyptiæ tenebræ sedulò expensæ vtiles sunt. Nam vt illæ, teste Origenè, significabant extremam Pharaonis, & Agyptiorum cæcitatē, qui tot percussi plagi, tot iicti prodigijs, totq; visis miraculis nondum sapuerunt, neque Dei adhuc potentiam agnouerunt, vt voluntati imperioq; eius se submitterent: ita sunt hodiéq; multi, suâ malitiâ, Numinisq; poenâ adeo men-

te exo-